

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**

СЕЛЕЗНЬОВ С.М.

ПОДАРУНКИ

**П'єси для класичної гітари. П'єси для домри.
Частина III**

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК
ДЛЯ ВИКЛАДАЧІВ ТА СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТІВ МИСТЕЦТВ,
ФАХОВИХ КОЛЕДЖІВ МИСТЕЦТВ,
МИСТЕЦЬКИХ ШКІЛ**

Вінниця 2026

УДК 780.8:780.614.131(07)

DOI: <https://doi.org/10.31652/780.8-2026-1-39>

С 29

Рекомендовано вченою радою факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (Протокол №8 від 11.03.26р.) як навчально-методичний посібник для викладачів та студентів факультетів мистецтв, фахових коледжів мистецтв, мистецьких шкіл.

Рецензенти:

Щолокова О.П. – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри інструментального виконавства, оркестрового диригування та педагогіки мистецтва Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

Мозгальова Н.Г. – доктор педагогічних наук, професор кафедри інструментального та перформативного мистецтва Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Селезньов С. М.

Подарунки. П'єси для класичної гітари. П'єси для домри. Частина III : навчально-методичний посібник для викладачів та студентів факультетів мистецтв, фахових коледжів мистецтв, мистецьких шкіл. 39 с.

У навчально-методичному посібнику представлені як авторські твори для гітари та домри-соло, так і п'єси гітарного репертуару в транскрипції для домри.

ВСТУП

Характерною особливістю збірки Сергія Селезньова «Подарунки» ч.3 є те, що в ній зібрані твори автора для домри-соло та гітари, а також кілька п'єс гітарного репертуару в транскрипції для домри.

Як свідчить практика, в мистецьких навчальних закладах домровий репертуар переважно складають твори, виконання яких потребує акомпанементу (найчастіше це фортепіано). Творів, які б можна було виконувати на домрі без супроводу, існує не так вже й багато. В першу чергу, це класичний репертуар для скрипки-соло і ряд творів українських композиторів для домри-соло.

Історія створення творів для чотириструнної домри-соло є відносно молодого, оскільки тривалий час інструмент сприймався переважно як ансамблевий, або такий, що потребує акомпанементної підтримки. Перші кроки у створенні саме сольного репертуару належать Борису Алексєєву, який у 1950-х роках написав «Дванадцять етюдів для домри-соло», які мали не лише технічну але й художню цінність. Засновником сольного домрового репертуару вважається Борис Міхєєв, а завдяки зусиллям композиторів і виконавців, таких, як Валерій Івко та Олександр Олійник, домра-соло здобула статус повноцінного академічного інструменту.

Одним з провідних композиторів, чиї твори стали класикою українського домрового мистецтва, є Валерій Івко (1941-2022) – видатний український музикант, домрист, педагог та диригент, професор Донецького державної музичної академії імені С. Прокоф'єва, заслужений артист України, засновник камерного оркестру «Лик домер». Після окупації Донецька В. Івко переїхав до Києва разом з оркестром та зі студентами свого класу.

Основними творами для домри-соло В. Івко вважаються Фуга для домри-соло, Канон для домри-соло, «Прелюдія», «Щедрівка» та «Алегретто». Валерій Івко значно розширив репертуар чотириструнної домри, використовуючи складні сучасні форми та техніки. В цих творах, де важливим елементом виразності стала фактура, а технічним засобом – подвійні ноти, В. Івко проявив себе як блискучий композитор. Його музика, спираючись на класичні традиції, звучить сучасно та по-

новаторські. Композиторський стиль Валерія Івка поєднує академічну строгість із віртуозним блиском. Він ввів поняття інтонованої віртуозності, де технічна складність завжди підпорядкована художньому змісту та мелодичному розвитку. В своїй музиці композитор творчо переосмислює український фольклор, використовуючи сучасні гармонії, поліфонію та фактурні прийоми, застосовуючи мозаїчну структуру композиції та скрізний тематичний розвиток. Його твори орієнтовані на академічну традицію, що наближає виконання на домрі до скрипкового або фортепіанного мистецтва.

Борис Міхєєв, заслужений діяч мистецтв України, професор кафедри народних інструментів Харківського національного університету імені І. П. Котляревського – один із фундаторів домрового мистецтва в Україні, чия творчість для домри-соло стала фундаментом сучасного академічного репертуару для цього інструменту. Музика Б. Міхєєва максимально використовує акустичні та технічні можливості чотириструнної домри. Як виконавець-віртуоз, він використовує специфічні домрові штрихи, що підкреслюють самотній тембр інструмента. В його творах органічно співіснують стрімкі пасажі та вишукана кантилена, вони звучать оркестрово завдяки використанню фактурної насиченості та багатоголосся. Крім складних концертних творів доробок автора включає також п'єси для початківців та понад двадцять етюдів та вправ. В своїй творчості композитор поєднує класичні традиції з елементами фольклору та сучасними інтонаціями.

Ще одним відомим автором п'єс для домри-соло є Олександр Олійник – народний артист України, професор Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової, чия творчість відома використанням новаторських прийомів гри та різноманітним художнім можливостям інструменту.

Основними творами О. Олійника для домри-соло є «Передзвони», в яких автор використовує специфічні прийоми гри, що імітують звучання церковних дзвонів; «Мерехтливий звук» – п'єса, в якій автор глибоко досліджує сонорні можливості інструменту та «Сім характерних п'єс», які вирізняються яскравими музичними образами, виразним мелодизмом та самотнім стилем.

В своїй творчості автор органічно поєднує риси професійного академічного письма та специфічного домрового звучання. Композитор акцентує увагу на різноманітності звукових ефектів, користуючись рідко вживаними способами домрового звуковидобування. Його твори вимагають від виконавця професійного рівня володіння інструментом та осмислення авторського задуму.

• • •

В запропонованій збірці опубліковано п'ять п'єс для домри-соло. В цих творах, як у власних так і в транскрипціях, автор намагався представити чотириструнну домру як повноцінний сольний інструмент, з його неповторним звучанням, фактурними та технічними можливостями.

Запропоновані С. Селезньовим методичні рекомендації та поради допоможуть учням та здобувачам швидше та якісніше опанувати музичний текст.

Посібник складається з двох частин:

Перша частина – нові твори для гітари (деякі з них подаються в кількох редакціях) та аранжування для гітари відомих композицій;

Друга частина – це твори для домри-соло та транскрипції для домри відомих творів гітарного репертуару.

В переважній більшості п'єс рекомендації щодо динамічних відтінків лише загальні. Автор завжди дотримується думки, що кожен музикант має можливість вирішувати питання динаміки на свій розсуд, смак і досвід. В п'єсах досить детально виписана аплікатура, яка допоможе учням швидше опанувати текст.

Автор висловлює щире подяку Н. Г. Мозгальовій, К. А. Прокопчуку, І. П. Селезньовій, В. А. Козловському за допомогу та підтримку в підготовці посібника до видання.

ВАЛЬС №4

«Вальс №4» – п'єса досить легка для вивчення та зручна для виконання. Мелодія (в першій частині твору вона викладена в нижньому голосі, в другій частині – у верхньому) представляє собою чергування висхідних та нисхідних гамообразних рухів, що робить її легкою для запам'ятовування. Твір може стати в нагоді початківцям: учням 1-3 класів ДМШ (шкіл мистецтв), студентам домристам фахових мистецьких коледжів, які вивчають дисципліну «Додаткова гітара» та студентам мистецьких факультетів педагогічних університетів.

«Вальс №4» пропонується у трьох варіантах виконання.

Перший варіант – це невеличка п'єса, в якій мелодія викладена в нижньому голосі та записана штилями вниз. Мелодія виконується пальцем р, тоді, як в цей самий час пальці а, т, і розташовані на 1, 2, 3 струнах відповідно.

Другий варіант – двочастинний твір, в першій частині якого мелодія знаходиться в нижньому голосі та виконується пальцем р. На початку другої частини ця сама мелодія, практично без змін, перенесена на дві октави вище. При роботі над другою частиною окрему складність можуть представляти зміни позицій на першій струні.

Третій варіант – розширена за об'ємом версія другого варіанту.

МЕНУЕТ ДЛЯ МАРІЇ

П'єса написана у тричастинній формі, в зручній для гітари тональності мі мінор. В першому варіанті мелодія переважно виконується на першій струні в межах першої та другої позицій. Ці фактори роблять її доступною для вивчення навіть початківцями. Другий варіант «Менуету» є дещо складнішим для виконання. Фактура викладена виключно восьмими нотами, притискання струн потребує одночасне використання трьох-чотирьох пальців, що вимагає від учня певної фізичної витримки та вміння раціонально розподіляти фізичні зусилля на необхідний об'єм тексту.

В якості методичної ідеї та педагогічно-виховного прийому, автор пропонує вивчити з учнем спочатку перший варіант п'єси, а згодом, наприклад в наступному семестрі (чверті), запропонувати йому другий варіант. Це, на думку автора, по-перше, дасть можливість учневі усвідомити свій прогрес в опануванні інструменту; по-друге, – відчувати віру викладача в нього.

ТОКАТА

Токата – динамічна, стрімка, рухлива п'єса. Її вивчення потребує якісної базової підготовки, а виконання – певних технічних навичок, емоційної та фізичної витримки, враховуючи те, що викладена вона виключно восьмими нотами і виконується в швидкому темпі практично на одному диханні. Твір написаний в ля мінорі, зручній для гітари тональності.

Аплікатура лівої руки, запропонована автором, допоможе швидше опанувати текст. Що стосується аплікатури правої руки, то тут може бути кілька її варіантів. Тому кожний виконавець чи викладач може підібрати свою, зручну саме для себе чи для учня, аплікатуру. Кілька побажань з приводу аплікатури правої руки: зважено та ретельно підбирати аплікатуру; зафіксувати її в нотному тексті; намагатися дотримуватись визначеної аплікатури як при самостійній роботі вдома, так і на уроках в класі. Щодо лівої руки, в першій частині запропоновано один варіант аплікатури, в третій – інший, на вибір виконавця.

НОСТАЛЬГІЯ

Вперше ця п'єса була опублікована в збірці С. Селезньова «Подарунки. П'єси для класичної гітари». Твір написаний в тричастинній формі (А-В-А). Перша та друга частина мають стриманий та ліричний характер. Третя частина з більш розвинутим середнім голосом – стрімка, рухлива та ритмічна.

В т.т.3,7 останню ноту ре другої октави, яка вже була притиснута третім пальцем у попередньому акорді, краще взяти 4 пальцем – це дасть можливість

прозвучати виразно та якісно звуку ре, а 3 палець без проблем поставити на соль малої октави.

Відмінність запропонованої нової редакції п'єси від попередньої полягає, в першу чергу, в запису фактури. В першій редакції було використано традиційне трьохголосся (окремо виписані мелодія, середній голос та бас), що, на думку автора, дещо перевантажило запис паузами та лігами. У новій версії твору автор використав спрощений нотний запис, при цьому бас і середній голос об'єднані в один – нижній. При такому записі візуально текст сприймається простіше; легше та швидше проходить перший етап роботи над твором.

ЧОРНІІ БРОВИ

«Чорніі брови» – відома українська народна пісня. Якщо сформулювати запит в пошуковій системі «Google», ми отримаємо певну кількість її нотних варіантів, як вокальних, так і перекладень для різних музичних інструментів.

Що стосується саме варіантів мелодії, то між ними існують деякі незначні розбіжності. У запропонованому перекладенні для гітари автор взяв за основу виконання цієї пісні народним артистом України Анатолієм Солов'яненком.

П'єса нескладна, зручна для вивчення і, завдяки певній кількості відкритих струн в нижньому голосі, досить насичено та виразно звучить.

СЮІТА ДЛЯ ДОМРИ-СОЛО

PRELUDIO (ПРЕЛЮДІЯ)

Перша частина п'єси викладена розкладеними акордами, що виконуються *ритмічним ковзанням*. Цей прийом передбачає виконання двох-трьох-чотирьох нот підряд на різних струнах, починаючи від більш низької струни до високої і навпаки, одним ударом медіатора вниз або вгору (рух кисті правої руки від себе чи до себе). При цьому наступний звук нашаровується на попередній, що викликає ефект гітарного звучання. Технічні труднощі можуть виникнути в епізодах, де

зустрічаються квінти, що потребує певної навички притискання одним пальцем двох струн та використання великого пальця лівої руки.

Друга частина *Preludio* більш різноманітна як в фактурному так і в ритмічному плані. Загалом, ця п'єса (за виключенням 15 тактів в середині) передбачає вільне виконання, з використанням агогічних відхилень, що допоможе донести до слухача авторський задум.

MOBILIS (РУХ)

Mobilis написана у тричастинній формі, де третя частина практично повторює першу. Виключення складають т.т. 3-4, 19-20, в яких «до» другої октави, на відміну від першої частини, виконується з дієзом. Це надає п'єсі більшої напруги та підсилює її загальний драматичний образ. Характер крайніх частин динамічний та стрімкий. Основним прийомом звуковидобування є *ритмічне ковзання* (нашарування наступного звука на попередній); основним видом використаної фактури – розкладені акорди із трьох-чотирьох звуків, що надає звучанню своєрідної гітарності.

Середня частина (т.т.35-49) виконується тремоло, яке не переривається на протязі всіх 14 тактів, а мелодія підкреслюється акцентами.

Mobilis, як окрема п'єса, а не частина сюїти, вже багато років використовується в домровому репертуарі мистецьких навчальних закладах Вінниччини. Існуюча початкова редакція передбачає виконання третьої частини так само, як і першої, без будь-яких змін. В даній збірці опублікована нова версія твору, в якій третя частина відрізняється від першої незначними, але важливими, на думку автора, змінами в тексті, ритмі та мелодії. Для виконання можна використовувати як початковий варіант, так і нову запропоновану редакцію.

ПОДАРУНОК №4

Спочатку п'єса була написана для чотириструнної домри. Потім у навчально-методичному посібнику С. Селезньова «Подарунки. П'єси для класичної гітари. Ч.2» автором була представлена транскрипція для гітари.

Як і в більшості домрових творів цієї збірки, основною технічною складністю є якісне виконання квінт (притискання одним пальцем двох струн). В окремих випадках, якщо це не впливає на *педаліне* (гітарне) звучання, квінту можна притиснути двома пальцями. Звісно, при цьому аплікатура, запропонована автором, буде вже неактуальною.

Окремої уваги при виконанні потребують 4 такт – виразне проведення мелодії в нижньому голосі та 8 такт – виразне проведення мелодії в середньому голосі.

СТРУМОК

Етюд №5 Мауро Джуліані входить до циклу «24 прогресивних етюди» оп.48, який був створений для поступового розвитку виконавської майстерності учнів. Він є одним з найвідоміших навчальних творів для гітари. Через характерний безперервний рух арпеджіо етюд більш відомий під назвою «Струмок». Він вважається необхідним для розвитку технічних навичок на класичній гітарі. Побудований на секстольному русі, етюд розвиває плавність та рівномірність звуковидобування. Також це незамінний матеріал для відпрацювання техніки попереднього розташування пальців правої руки на струнах, координації рухів обох рук, навичок проведення мелодичної лінії тим чи іншим пальцем правої руки на відповідних струнах. Етюд часто використовують навіть досвідчені гітаристи, як елемент розігрування.

У домровій редакції етюд №5 М. Джуліані виконується таким типовим для домри прийомом, як *ритмічне ковзання* (глісандо) медіатора. Основні завдання при виконанні твору полягають в артикуляції, чіткості, рівності, дотримання темпу, створення художнього образу через динаміку та артикуляцію. А чистота гармонії та мелодії дозволить зберегти прозорість фактури. Однією з основних

технічних труднощів пропонованого перекладення, окрім рівного та якісного виконання *ковзання*, є використання одного пальця для притискання двох сусідніх струн (квінти).

При роботі над етюдом іноді доцільно програвати його з репризою, враховуючи, що в авторському варіанті реприза відсутня. При концертному виконанні бажано не виконувати його в занадто швидкому темпі, щоб слухач зміг почути красу гармонії та мелодійної лінії.

АСТУРІЯ

«Астурія» («Легенда») Ісаака Альбеніса – один з найвідоміших творів гітарного репертуару. Ця п'єса була написана автором для фортепіано як прелюдія до тричастинних «Іспанських наспівів» та вперше була опублікована в Барселоні у 1892 році.

Твір написаний у тричастинній формі (А-В-А + кода) у стилі андалусійського фламенко, не зважаючи на назву, яка вказує на північний регіон. Твір стилізує гітарну техніку, характерну для півдня Іспанії, об'єднуючи дванадцятидольний ритм стилю *bulerias* з фрігійським ладом.

І. Альбеніс включає гармонічні елементи, які нагадують мавританські та християнські церковні мотиви, характерні для іспанського музичного імпресіонізму.

В першій частині фактура викладення імітує прийоми *rasgueado* (акордовий бій) та перебор струн, характерні для фламенко-гітари. Середня частина більш повільна, нагадує *cante jondo* (глибокий спів) – імпровізаційну сольну пісню.

За роки існування «Астурії» до неї зверталось чимало митців – виконавців на різних музичних інструментах, які зробили перекладення для гітари, скрипки, альту, баяна та інших музичних інструментів. Існують також й оркестрові інтерпретації цього твору. Для гітари «Астурію» аранжували Северино Гарсія Фортеа, Франциско Таррега, але найбільш відоме та найчастіше виконуване аранжування належить видатному іспанському гітаристу Андресу Сеговії.

Авторська тональність «Астурії» соль мінор. Перекладення А. Сеговії виконане у тональності мі мінор, більш зручній для виконання на шестиструнній гітарі. Запропоноване нижче аранжування для домри написано в ре мінорі, також для більш зручного виконання та з метою мінімальної втрати фактури порівняно з гітарним варіантом. На відміну від фортепіанного оригіналу та гітарного варіанту А.Сеговії, (коли звуки мелодії чергуються з нотою, яка постійно повторюється), в перекладенні мелодія звучить одночасно з відкритою струною «ля» (подвійними нотами) та виконується прийомом звуковидобування *дубль-штрих*, що нагадує звучання гітарного варіанту.

Основні технічні складності першої частини:

- притискання одним пальцем двох струн (квінти);
- в тактах 25-45 – якісні переходи з позиції в позицію після акорду на першу долю;
- повернення в акорд після виконання 1-2 тактів мелодичного епізоду.

Чітке, ритмічне виконання першої частини потребує від виконавця суттєвої технічної підготовки, емоційної та фізичної витримки.

В нотному записі деяких епізодів другої частини автор використовує запис нот, більш притаманний гітарному викладенню. Це було зроблено з метою ще більшого підкреслення важливості *недалізації* в тих чи інших тактах. В т.т.79,81, виконання яких вимагає досить незручної розтяжки пальців, як варіант, пропонується ноту «ля» перенести на октаву вище.

Вальс №4

(Вариант 1)

С. Селезньов

Allegro

4

8

12

16

20

24

mf

V

Вальс №4

(Вариант 2)

С. Селезньов

Allegro

The musical score is written for a single melodic line in 3/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Allegro' and the dynamics start at 'mf'. The score is divided into measures, with measure numbers 6, 11, 16, 21, 26, and 31 indicated at the start of their respective lines. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and fingerings (0, 1, 2, 3, 4). Dynamics such as 'mf' and 'V' (crescendo) are used. The piece concludes with a double bar line at measure 34.

6

11

16

21

26

31

Вальс №4

(Вариант 3)

С. Селезньов

Allegro

The musical score is written for a single melodic line in 3/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Allegro' and the dynamics start at 'mf'. The score is divided into measures, with measure numbers 6, 11, 16, 21, 26, 33, and 38 indicated at the start of their respective lines. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and fingerings (0, 1, 2, 3, 4). There are also dynamic markings like 'mf' and 'V' (crescendo). The score ends with a double bar line and a repeat sign.

6

11

16

21

26

33

38

Менуэт для Марії

(Варіант 1)

С. Селезньов

Moderato

0 1 2 1 0 1 2 4 4 3 1 3 0

mf

5 1 2 1 4 1 2 4 3 1. 2.

10 1 2 2 1 4.

14 4 3 3 1 0 1 0

18 2 1 4 4.

22 4 3 3 1 0 3 1 XII

26 0 1 2 1 0 1 2 4 4 3 1 3 0

30 1 2 1 4 1 2 4 3

(Вариант 2)

Moderato

17

Токата

(Костянтину Прокопчуку)

С. Селезньов

Presto

6

11

16

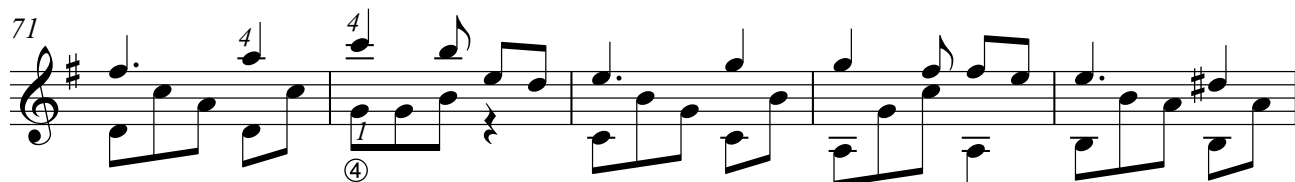
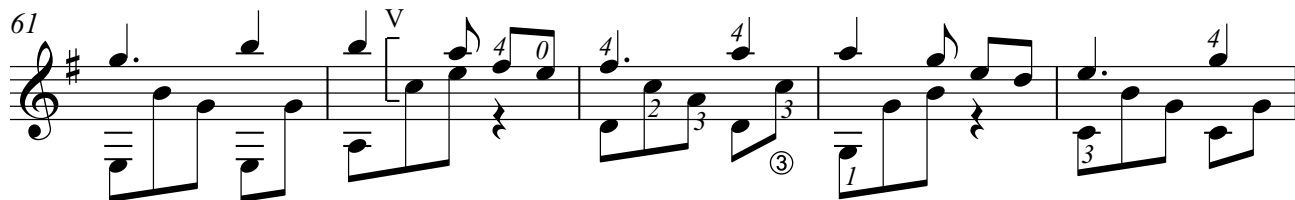
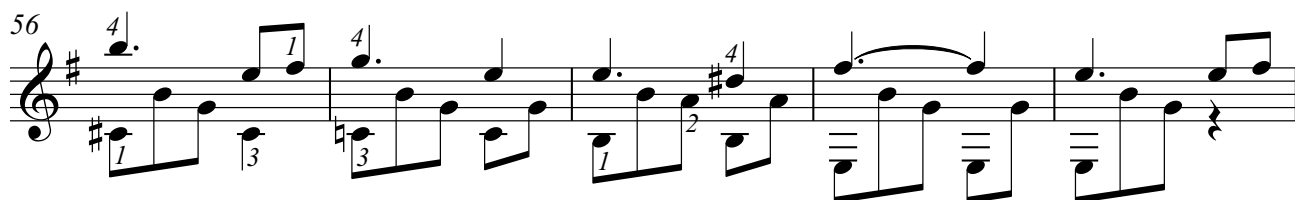
21

26

31

36

* v

[illegible]

Ностальгія

Sostenuto ♩ = 69

С. Селезньов

mf

a m i

III

Ad libitum

p p

rit.

Подарунок №4

Moderato

(Володимиру Левицькому)

С. Селезньов
ред. К. Прокопчук

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff. The key signature has one flat (B-flat major), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Moderato'. The score is divided into measures, with measure numbers 5, 9, 13, 17, 21, 25, and 29 indicated at the start of their respective lines. The score includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings. The dynamics are marked as *mf* (mezzo-forte), *p* (piano), *f* (forte), and *sp* (sforzando). The score also includes the word 'Rasg.' (Rasgueado) above measures 9-12, 25-28, and 31-32. The score ends with a final chord marked with an 'X' above it.

③

mf

5

Rasg.

Rasg.

Rasg.

9

p

f

13

sp

f

17

p

21

Rasg.

Rasg.

Rasg.

25

p

f

29

sp

f

X

Чорнії брови

Українська народна пісня

аранж. С. Селезньов

Andante

The musical score is written for guitar in 3/4 time, marked Andante. It consists of six staves of music. The key signature has one sharp (F#), and the tempo is marked Andante. The dynamics include *mf* (mezzo-forte) at the beginning. The score includes various guitar techniques such as triplets, slurs, and fingerings (1-4). The piece concludes with a final double bar line.

Staff 1: *mf* 4 4 4 1 4 4 0

Staff 2: 5 4 V 4 4 1 4 4

Staff 3: 9 3 4 3 1 4 2 4 1

Staff 4: 13 4 1 1 2 3 1 4

Staff 5: 17 4 3 1 4 1 4 ②

Staff 6: 21 4 1 1 2 4 0 3 ③

Поговори зі мною

(Мелодія з к/ф "Хрещений батько")

Н. Рота
аранж. С. Селезньов

Moderato

The musical score is written for guitar in 4/4 time, marked 'Moderato'. It consists of seven staves of music, each with a treble and bass clef. The key signature has one sharp (F#). The score includes various musical notations such as chords, arpeggios, and fingerings. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *p* (piano). There are also performance instructions like 'V' (vibrato) and 'p i p i' (piano, i.e., piano). The score is divided into measures, with measure numbers 4, 7, 10, 13, 16, and 19 indicated at the start of their respective staves. Some measures contain fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and others contain chord symbols (e.g., ②, ⑤ VII). The piece concludes with a final chord in the seventh staff.

22

25

28

31

34

p i p i

37

40

Сюїта для домри

ч.1 Preludio

С. Селезньов

Ad Libitum

Domra

mf

3

(ВП)

5

p

8

p

11

cresc.

rit.

f

14

p

17

mf *rit.*

20

f

23

p

26

Più mosso

mp

29

32

mf

35

f

37

gliss. $\sharp$ *gliss.*

40

poco meno mosso

43

46

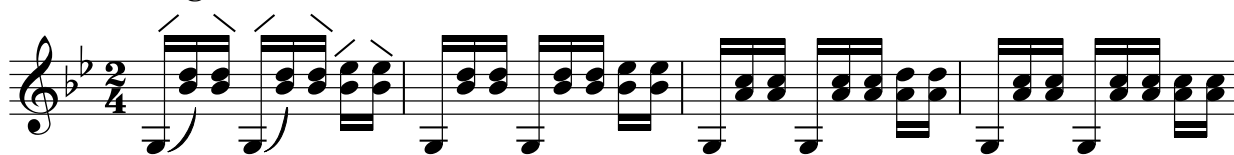
48

ч.2 Mobilis

С. Селезньов

Allegro con brio

Domra

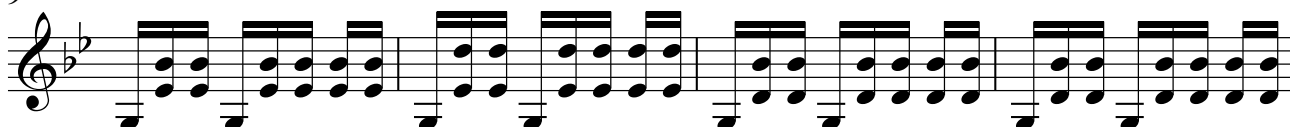

mf

5

9

13

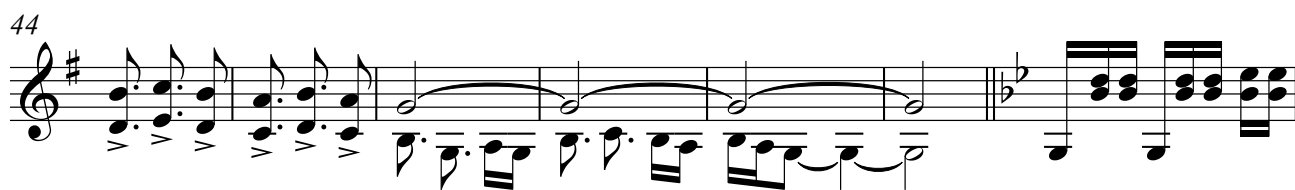
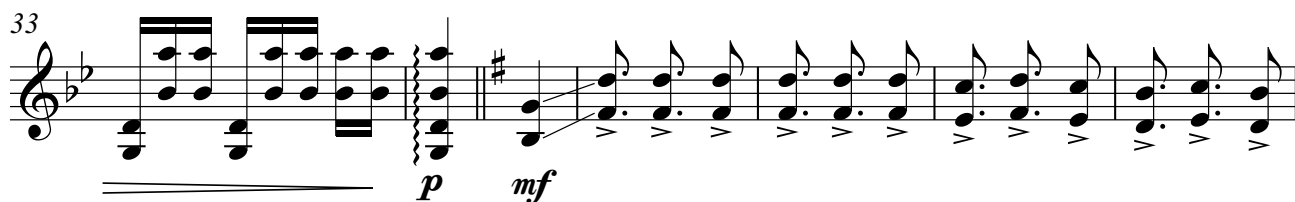
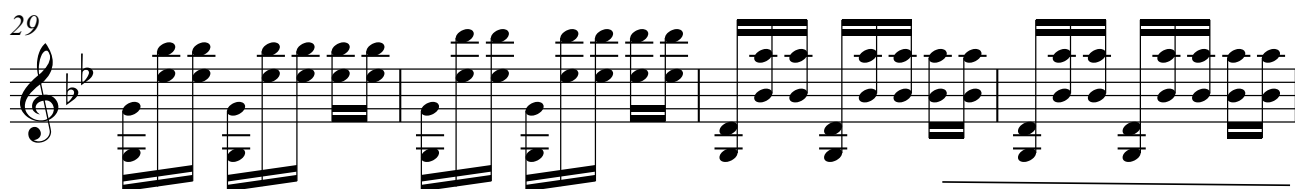
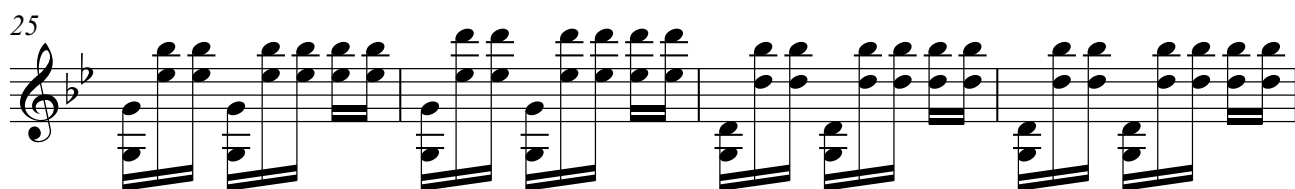
17

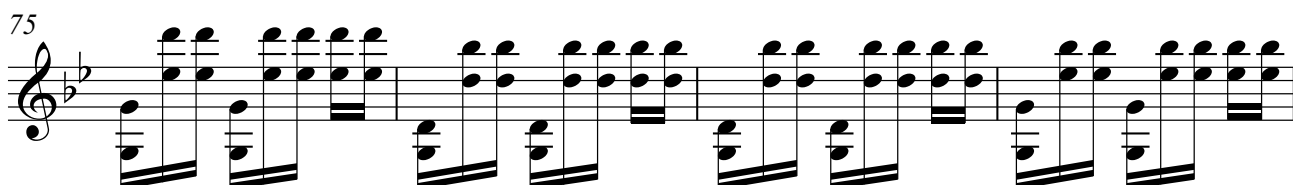
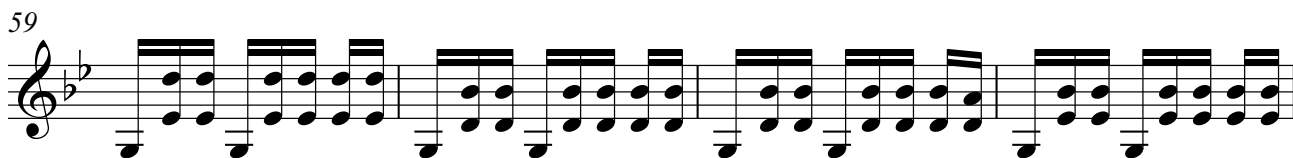

f

21

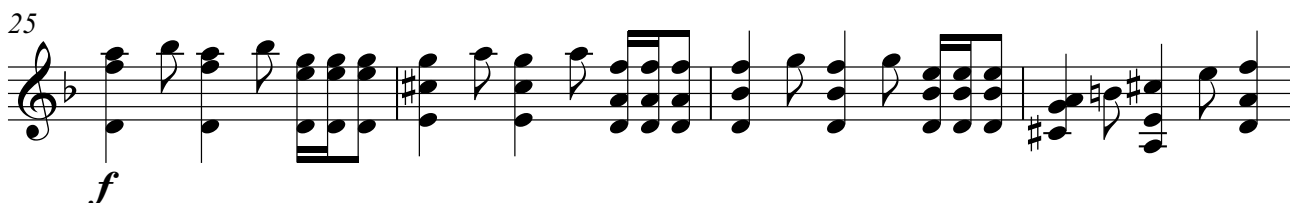
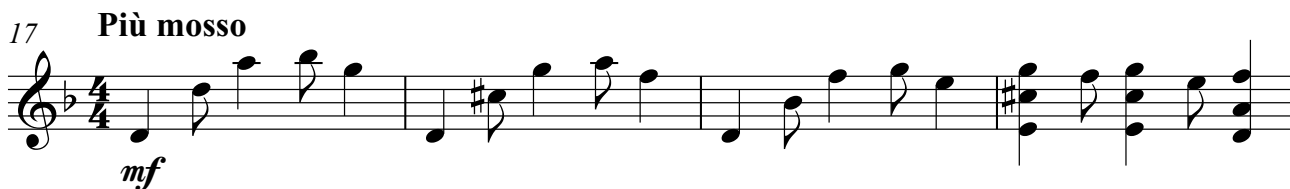
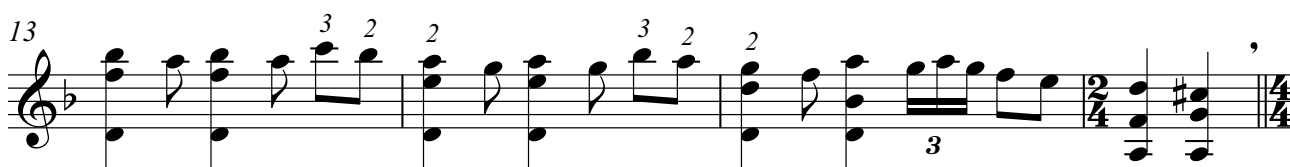
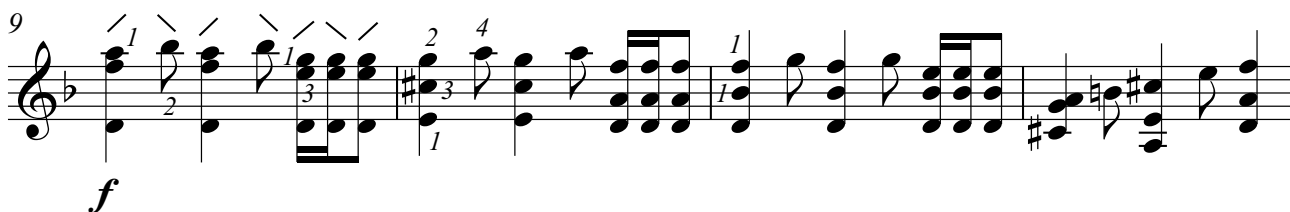
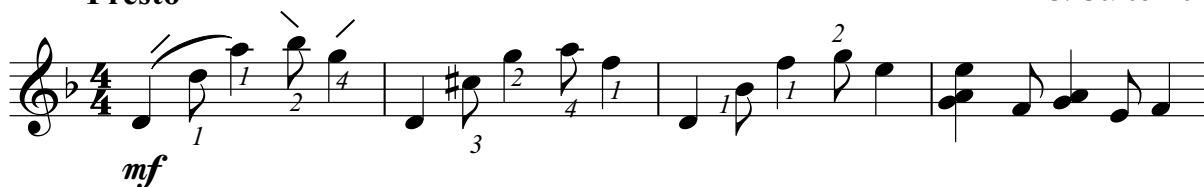
Подарунок №4

(Володимиру Левицькому)

С. Селезньов

Presto

Domra

Струмок

(Етюд №5 оп. 48)

М. Джуліані

перекл. С. Селезньов

Allegro

Domra

2

3

4

5

6

7

8

9

10

1 1 3 2 4 4

11

12

1 2 4

13

14

(БII)

15

1 2 1 2 4

16

1 2 2 1 1 2 4

17

1 2 1

18

1 2 2 4

Астурия

Allegro Moderato

І. Альбеніс

перекл. С. Селезньов

Domra

③ 2 3 1 2 2
mf (3) (4) (2) (3) (1)

5

10

15

20

25

30

35

40

45

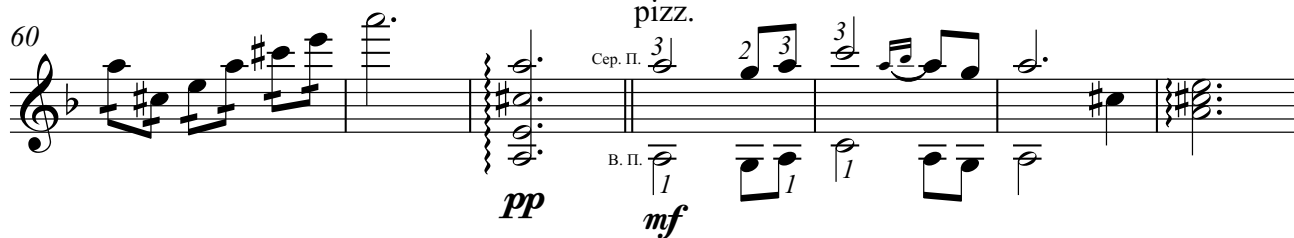
2 50

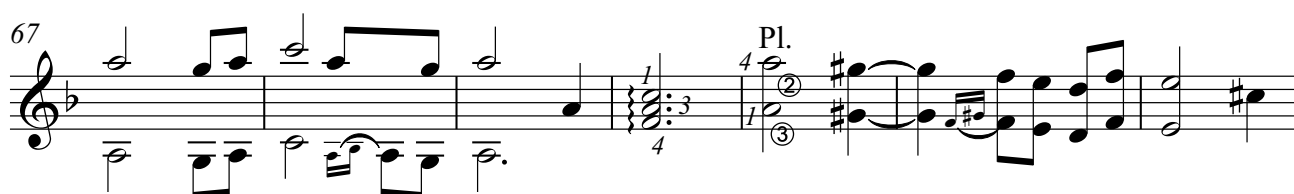
55

60

67

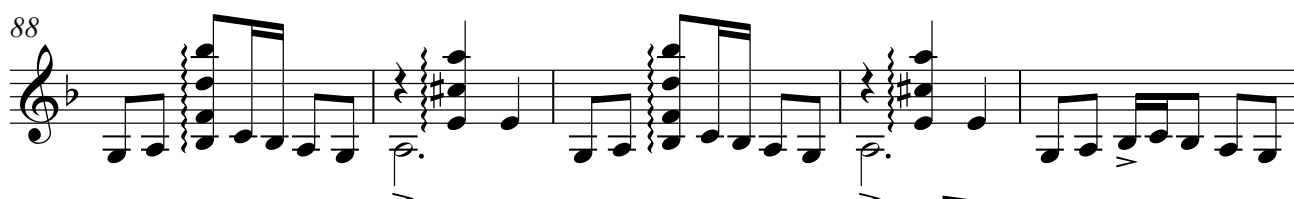
74

81

88

93

98

103

108 3

113 pizz.

119 Pl.

124

129

134

139

144

149

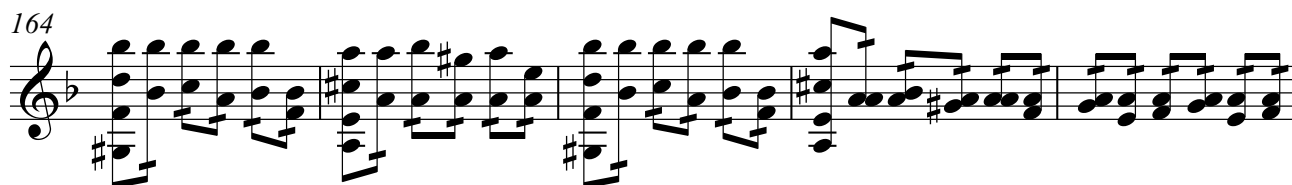
154

This musical score is for guitar, spanning measures 108 to 154. It is written in a single system with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature. The notation includes various guitar-specific techniques: measure 108 features a triplet of eighth notes and a first-finger pluck; measure 113 includes a 'pizz.' (pizzicato) instruction; measure 119 has a 'Pl.' (pizzicato) instruction; measures 124 through 143 consist of continuous sixteenth-note patterns; measure 144 includes a first-finger pluck; measure 149 features a key change to two flats (B-flat and E-flat); and measure 154 includes a triplet of eighth notes and a first-finger pluck. The score is divided into ten systems, each containing five measures.

4 159

164

169

174

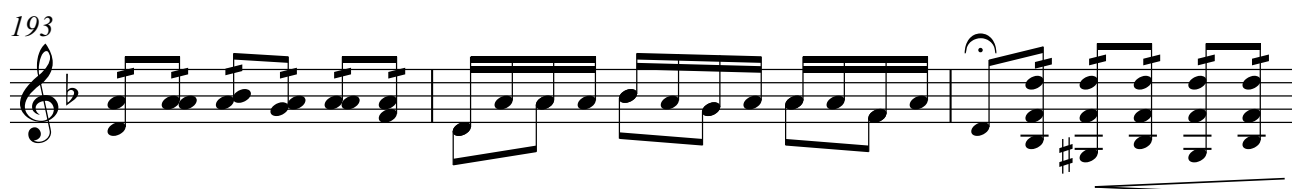
179

185

193

196

Зміст

Вступ	3
1. Вальс 4 (варіант 1) С. Селезньов	13
2. Вальс 4 (варіант 2) С. Селезньов	14
3. Вальс 4 (варіант 3) С. Селезньов	15
4. Менует для Марії (варіант 1) С. Селезньов	16
5. Менует для Марії (варіант 2) С. Селезньов	17
6. Токата С. Селезньов	18
7. Ностальгія С. Селезньов	21
8. Подарунок 4 (ред. К. Прокопчук) С. Селезньов	22
9. Чорнії брови (укр. нар. пісня) аранж. С. Селезньов	23
10. Поговори зі мною Н. Рота, аранж. С. Селезньов	24
11. Сюїта для домри ч. 1 Preludio С. Селезньов	26
12. Сюїта для домри ч. 2 Mobilis С. Селезньов	29
13. Подарунок 4 (Домра) С. Селезньов	32
14. Струмок М. Джуліані, перекл. С. Селезньов	33
15. Астурія І. Альбеніс, перекл. С. Селезньов	35